

Hvad er en Islamisk Bevægelse?

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Takket være den nylige turbulente strømning af Islamisk bevidsthed (sahwa), og opstand (intifada), i hjertet af de Muslimske lande er det nu almen viden at Muslimer skal arbejde sammen i en bevægelse (haraka) eller gruppe (jama'a), for at nå vores formål som er den Islamiske Stat. Hvad der dog ikke er tydeligt for mange Muslimer er kriterierne for sådan en Islamisk bevægelse eller gruppe. I denne kortfattede artikel vil vi (med Allahs billigelse), forsøge at forklare hovedkravene, eller betingelserne for den Islamiske bevægelse.

Ordet bevægelse (haraka) refererer sprogligt set til bevægelse fra et sted til et andet, af et individ eller en gruppe mennesker. Nu er ordets brug oftest forbundet med en bestemt mening indenfor samme sproglige domæne, navnlig en gruppe mennesker, som arbejder sammen for at opnå eller bevæge sig hen imod et fælles mål.

Bevægelsen kan være individuel i sin natur, eksempelvis [Jamaluddin Afghani](#) i 30'erne, eller en gruppemæssig struktur, såsom Befrielsespartiet (Hizb-ut-Tahrir). En gruppe kan vælge at kalde sig et trossamfund (jam'iyah) eller parti (hizb); ydermere kan partiet være reelt eller uvirkeligt (blot et navn). Alle disse kan kaldes for bevægelser, idet de alle sammen tilsigter at 'bevæge' sig hen imod deres respektive mål.

Men der findes styrende faktorer, som giver enhver bevægelse en særskilt identitet. Visse bevægelser kan være Islamiske; andre bevægelser kan være nationalistiske, patriotiske, kommunistiske, demokratiske osv.. Den mest vigtige af disse faktorer er følgende:

1. Bevægelsens mål (hadaf)
2. De tanker og idéer (afkar), bevægelsen knytter sig til
3. Individernes adfærd og tilbøjeligheder i bevægelsen

For at en bevægelse kan bære den Islamiske identitet, er det ikke nok at adoptere et mål, som Islam accepterer (tillader). Målet skal også tjene det at implementere Islam. Islam vil tillade, at man former en sportsforening, som tilskynder til sportsaktiviteter, idet dette er tilladt (mubah). Men denne sportsforening kan ikke, og bør heller ikke kaldes en Islamisk bevægelse.

På den anden side, en bevægelse som tager sig af at undervise Muslimer i Qur'anen eller studere Sunnah eller bygge moskéer, eller indsamling af zakah eller at påbyde det gode og forbyde det slette (amr bil-ma'ruf wa al-nahi 'an il-munkar) eller arbejde for at oprette den Islamiske Stat (al-khilafah); alt dette er potentielle mål for en Islamisk bevægelse.

Hvad angår den anden faktor, dvs. tankerne og idéerne, skal en Islamisk bevægelse også fastholde sine handlinger og aktiviteter ifølge de Islamiske regler (ahkam shar'iyah). Dette betyder at metoden hvormed bevægelsen når sit mål, skal udledes fra Islamiske beviser, dvs. målet skal ikke helliggøre midlet, som [Machiavelli](#) forklarede det. Idet Islam har forpligtet bønnen (salah), som en form for tilbedelse ('ibadah), har den også forpligtet den form bønnen skal have i detaljer. Eksempelvis kan man ikke udføre salat al-'asr med fem raka'at med vilje, og så hævde man har udført bønnen (korrekt). Ydermere så kan sekulære grupper, som fortaler for religionens adskillelse fra livets affærer, ikke accepteres.

For det tredje skal bevægelsens medlemmer være Muslimer. Hvis bevægelsen bestod af ikke-muslimske medlemmer eller orientalister eksempelvis, ville det ikke være en Islamisk bevægelse, selv hvis bevægelsen studerede Islamisk kultur, eller fremmede den Islamiske kulturarv osv..

Følgelig så kan vi kalde jama'a al-tabligh, jama'a al-salafiya, ikhwan al-muslimun, jama'a islamiya, haraka al-jihad al-islami, og hizb-ut-tahrir for Islamiske bevægelser.

Allah siger i Qur'anen (hvor disse kriterier opsummeres):

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

”Og lad der iblandt jer være en gruppe, der kalder til det gode, og påbyder det rette, forbyder det slette og det er dem der vil opnå succes”.

[MOQ Aal 'Imran 3:104]

Hvis en gruppe der opfylder de nævnte betingelser, eksisterer iblandt Muslimerne, vil det have udført ordren, (som er fard kifaya, dvs. en kollektiv forpligtelse), men ovenstående ayah begrænser ikke antallet til én gruppe (det Arabiske ord er ikke singularært), så hvis en anden gruppe eller grupper oprettes på samme grundlag, er det tilladt. Så længe enhver gruppes mål er, at genoplive Islam i Ummah (nationen), på basis af kaldet til det gode, som er Islam, og opfyldelsen af amr bil-ma'ruf wa al-nahi 'an il-munkar, vil betingelserne være opfyldt. Lad os derfor stoppe denne bekymring om en mangfoldighed af grupper og bevægelser i Ummah i dag. Der er ikke noget bevis fra Islam, som dikterer, at der kun kan være én gruppe. Så lad bevægelserne bevæge sig fremad, ved at handle ligesom brødre i samme grøft, imod deres fælles fjende som er al-kufr (hedenskab), og ikke arbejde imod hverandre, hvilket er forbudt (haram).